

Sygn. akt II K 648/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant: Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Mariusza Rybaka

po rozpoznaniu w dniu 25.09.2014r.

sprawy:

B. B.

syna A. i B. zd. K.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.01.2011r. w sprawie o sygn. akt II K 2707/10 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 07-31.05.2010r., w okresie od 07-09.05.2010r. i w dniu 31.05.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 18 do 19.05.2010r. oraz za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 do 24.05.2010r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.01.2014r. w sprawie sygn. akt Ko 4301/13;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.06.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 733/12 za czyn z art. 62 ust 1 w zw. z ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20.03.2012r. na karę 70 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na 20 zł oraz orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.08.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 667/12 za czyn z art. 62 ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 17.01.2012r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na 20 zł;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.06.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 444/13 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 22.10.2012r. do 31.10.2012r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.05.2014r. w sprawie sygn. akt Ko 1308/14;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.07.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 526/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniach: od 12.01.2012r. do 13.01.2012r. z 28/29.03.2012r., z 27/28.06.2012r., z 19/20.10.2012r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniach: 11.01.2013r., od 11.04.2012r.

do 12.04.2012r., z 16/17.05.2012r., z 12/13.07.2012r., od dnia 09.11.2012r. do dnia 12.11.2012r., od 16.11.2012r. do 18.11.2012r., od lipca 2012r. do 19.12.2012r., od 12.12.2012r. do 02.01.2013r., od 20.09.2012r., do 30.09.2012r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.10.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 768/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08.04.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia, za czyny z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniach: od 02.04.2013r. do 03.04.2013r., w dniu 29.03.2013r., od 26.02.2013r. do 27.02.2013r., w dniu 01.02.2013r., od 10.01.2013r. do 12.01.2013r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach: pomiędzy marcem 2013, a 02.04.2013r., z 27/28.03.2013r., od 26.02.2013r. do 27.02.2013r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.11.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 853/13 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach z 11/12.04.2013r., z 16/17.05.2013r., z 17/18.05.2013r., z 19/20.05.2013r., z 25/26.05.2013r., z 11/12.02.2013r. i z 09/10.03.2013r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony z 25/26.05.2013r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby;

I. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone skazanemu **B. B.** w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach 2 i 3 części wstępnej kary grzywny łączy i wymierza mu karę łączną 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na mocy art. 85 k.k., art. 89 § 1a kk i art. 91 § 2 k.k. wymierzone skazanemu **B. B.** w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach 4, 5, 6 i 7 części wstępnej kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. zalicza skazanemu **B. B.** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności karę, którą skazany odbył w części w sprawie II K 768/13 od dnia 25.03.2014r. do dnia 25.09.2014r. oraz od dnia 08.04.2013r. do dnia 09.04.2013r., w sprawie II K 526/13 od dnia 12.02.2013r. do dnia 13.02.2013r. oraz na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres zatrzymania w sprawie II K 733/12 w dniach: 20 i 21.03.2013r. i w sprawie II K 667/12 okres zatrzymania w dniu 17.03.2012r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

IV. pozostałe postanowienia nie będące przedmiotem rozstrzygnięć w niniejszym wyroku łącznym, a zawarte w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach I i II części dyspozytywnej utrzymuje w mocy;

V. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki opisane w punkcie 1 i 7 części wstępnej;

VI. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 120 zł tytułem obrony skazanego z urzędu oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł;

VII. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. B. urodzony w dniu (...) był skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.01.2011r. w sprawie o sygn. akt II K 2707/10 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 07-31.05.2010r., w okresie od 07-09.05.2010r. i w dniu 31.05.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 18 do 19.05.2010r. oraz za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 do 24.05.2010r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.01.2014r. w sprawie sygn. akt Ko 4301/13;

2. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.06.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 733/12 za czyn z art. 62 ust 1 w zw. z ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20.03.2012r. na karę 70 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na 20 zł oraz orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł;

3. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.08.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 667/12 za czyn z art. 62 ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 17.01.2012r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na 20 zł;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.06.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 444/13 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 22.10.2012r. do 31.10.2012r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.05.2014r. w sprawie sygn. akt Ko 1308/14;

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.07.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 526/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniach: od 12.01.2012r. do 13.01.2012r. z 28/29.03.2012r., z 27/28.06.2012r., z 19/20.10.2012r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniach: 11.01.2013r., od 11.04.2012r. do 12.04.2012r., z 16/17.05.2012r., z 12/13.07.2012r., od dnia 09.11.2012r. do dnia 12.11.2012r., od 16.11.2012r. do 18.11.2012r., od lipca 2012r. do 19.12.2012r., od 12.12.2012r. do 02.01.2013r., od 20.09.2012r., do 30.09.2012r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.10.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 768/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08.04.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia, za czyny z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniach: od 02.04.2013r. do 03.04.2013r., w dniu 29.03.2013r., od 26.02.2013r. do 27.02.2013r., w dniu 01.02.2013r., od 10.01.2013r. do 12.01.2013r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach: pomiędzy marcem 2013, a 02.04.2013r., z 27/28.03.2013r., od 26.02.2013r. do 27.02.2013r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.11.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 853/13 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach z 11/12.04.2013r., z 16/17.05.2013r., z 17/18.05.2013r., z 19/20.05.2013r., z 25/26.05.2013r., z 11/12.02.2013r. i z 09/10.03.2013r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony z 25/26.05.2013r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

Dowód:

- odpisy orzeczeń k. 10-11, k. 12, k. 13, k. 14, k. 15-16, k. 17-18, k. 19-20, k. 22, k. 23,

- dane o karalności k. 7-8.

Zachowanie skazanego w czasie pobytu w jednostce penitencjarnej oceniono jako umiarkowane. Skazany nie był ani karany dyscyplinarnie ani nagradzany regulaminowo. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego

oddziaływania, nie zrealizował zadań programu. Krytycznie wypowiada się o popełnionych przestępstwach. W jednostce penitencjarnej nie jest odpłatnie zatrudniony.

Dowód:

- opinia o skazanym k. 28.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydawany jest w przypadku zaistnienia warunków do orzeczenia kary łącznej. Sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo Prokuratora. W razie istnienia warunków do wydania wyroku łącznego, jego wydanie jest obligatoryjne.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej.

Mając na względzie powyższe Sąd ustalił, że możliwe jest połączenie skazanemu kar grzywnien orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.06.2012r. i z dnia 27.08.2012r. opisanymi w pkt 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego. Czyn, za który w/w został skazany wyrokiem z dnia 27.08.2012r. został bowiem popełniony w styczniu 2012r., a więc przed wydaniem wyroku z dnia 27.06.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 733/12. Kary wymierzone tymi wyrokami to grzywny wymierzone w stawkach dziennych, a zatem podlegające łączeniu.

Ustalając wysokość kary łącznej grzywny Sąd miał na względzie dyrektywy dotyczące wymiaru kary łącznej oraz granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego.

W zakresie kary łącznej grzywny Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej grzywny w granicach: od 100 stawek dziennych grzywny (dolna granica) do 170 stawek dziennych grzywny (sumy stawek dziennych grzywny), stosowanie do treści art. 86 § 1 kk. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 120 stawek dziennych grzywny. Jasnym przy tym jest, że w wyroku łącznym granice kary łącznej grzywny wymierzonej w stawkach dziennych wyznaczone są wyłącznie przez kryterium liczby stawek dziennych, a nie zaś poprzez oznaczenie kwotą wyrażoną w złotych kary grzywny jako kary najsurowszej, która w niniejszej sprawie musiałaby być kwotą 2 000 zł. (wyrok z pkt 3 – grzywna 100 stawek po 20 zł. każda stawka). Prezentowanie tego ostatniego poglądu pozostaje w rażącej sprzeczności z zasadami obowiązującymi przy wymiarze kary grzywny. Ocena bezprawności czynu wyrażona jest wyłącznie w ilości stawek dziennych grzywny, tak więc Sąd dokonując oceny zachowania w tym kontekście ustala najpierw ilość stawek dziennych grzywny. Do stawek dziennych grzywny mają bowiem zastosowanie dyrektywy sądowego wymiaru kary. Dopiero po ustaleniu ilości stawek dziennych grzywny, w których odbija się całe bezprawne zachowanie oskarżonego, Sąd przystępuje do ustalenia wysokości jednej stawki dziennej grzywny wyrażonej w złotych. Wówczas, stosownie do art. 33 § 3 kk ma obowiązek wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego właściwości osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe. Tak więc wymierzanie kary grzywny następuje w dwóch rozłącznych etapach. Stanowisko prezentowane przez Sąd zostało wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2012r. (sygn. akt I KZP 17/12, opubl. OSNKW 2012/12/123). Sąd Najwyższy w powyższej uchwale rozstrzygnął na wniosek Prokuratora Generalnego rozbieżności w wykładni prawa dokonywanej przez Sąd Najwyższy, a dotyczące granic wymiaru kary łącznej grzywny w wyroku łącznym wskazując jednoznacznie, że granice te wytycza wyłącznie kryterium liczby stawek dziennych grzywny, a nie

iloczyn liczby stawek dziennych i ich wysokości wyrażonej w złotych odstępując jednocześnie od odmiennego poglądu prawnego wyrażonego w wyroku SN z dnia 15.10.2008r., sygn. akt IV KK 113/08, LEX 469408.

Sąd orzekając karę łączną grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych miał na względzie to, że przestępstwa, za które orzeczono kary grzywny podlegające łączeniu, zostały skierowane przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem i oba przestępstwa zostały zakwalifikowane z tego samego przepisu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowiąc wypadki mniejszej wagi. Sąd miał na uwadze także okres czasu dzielący popełnienie tych przestępstw, a były one popełnione w odstępie czasowym 2 miesięcy. Istnienie istotnego związku czasowego i przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia za stosowaniem zasady zbliżonej do absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie pełnej absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Takiego szczególnego uzasadnienia Sąd w tej sprawie się nie dopatrył. Na taki wymiar kary miała również wpływ opinia o skazanym, jaką posiada w jednostce penitencjarnej. Stosowanie do treści art. 86 § 2 kk Sąd wymierzając karę łączną grzywny określa na nowo wysokość stawki dziennej grzywny, kierując się wskazanymi z art. 33 § 3 kk, przy czym wysokość jednej stawki dziennej grzywny nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio. Jasnym przy tym jest, że ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny dokonuje się na datę wydania wyroku łącznego (podobnie: przytoczona uprzednio Uchwała SN z dnia 29.10.2012r. sygn. akt I KZP 17/12). Ustalając stawkę dzienną grzywny na poziomie 20 zł. Sąd miał na uwadze sytuację finansową skazanego oraz jego możliwości majątkowe, a także sytuację rodzinną, to, że nie ma nikogo na utrzymaniu, jest kawalerem. W ocenie Sądu kara łączna tak ukształtowana będzie wystarczająca, a jednocześnie konieczna dla osiągnięcia zakładanych wobec skazanego celów kary.

Kolejnym, „pierwszym” wyrokiem, który wyznacza granice dopuszczalności łączenia kar, jest wyrok z dnia 13.06.2013r. (pkt 4 części wstępnej). Przestępstwa, za które B. B. został skazany wyrokami opisanymi w pkt 5, 6 i 7 części wstępnej wyroku łącznego zostały popełnione w 2012r., a po dniu 27.06.2012r. tworząc także ciągi przestępstw, a także w roku 2013 lecz przed dniem 13.06.2013r. Wobec tego, że wyrokami tymi orzeczono kary pozbawienia wolności, a zatem podlegające łączeniu, zaistniały podstawy do orzeczenia kary łącznej obejmującej te skazania. Przeszkodą w orzeczeniu kary łącznej bezwzględnej nie było to, że kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem z dnia 20.11.2013r. (pkt 7 części wstępnej) została orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W obecnym stanie prawnym istnieje możliwość łącznia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania i orzeczenia kary łącznej bezwzględnej. Czyny, za które B. B. został skazany wyrokiem z dnia 20.11.2013r., zostały popełnione w 2013r., a więc po zmianie art. 89 kk., tak więc norma wyrażona w art. 89§ 1a kk może mieć zastosowanie.

Ustalając wysokość kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywy dotyczące wymiaru kary łącznej oraz granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej w granicach: od 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności do 7 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną miał na względzie to, że przestępstwa te zostały skierowane przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem, wszystkie popełnione przeciwko mieniu. Sąd miał na uwadze także okres czasu dzielący popełnienie tych przestępstw, a były one popełnione na przestrzeni: styczeń 2012r. – maj 2013r. Sąd miał na uwadze także orzeczone wyrokami podlegającymi łączeniu kary łączne: 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności za szereg przestępstw popełnionych przeciwko mieniu (wyroki z pkt 5 i 6 części wstępnej) i karę jednostkową za jeden czyn (wyrok z pkt 4 części wstępnej). Choć kary łączne nie wytyczają granic wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym, to jednak ich wymiar nie może pozostać obojętny przy wymierzaniu kary łącznej w wyroku łącznym, a to z tego powodu, że w wyroku łącznym winno dążyć się takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Na uwagę zasługuje także to, że czyn orzeczony wyrokiem wskazanym w punkcie 4 części wstępnej w sytuacji, gdyby wszystkie czyny były sądzone w jednym postępowaniu, stanowiłyby element ciągu przestępstw opisanego w wyroku z dnia 12.07.2013r. (wyrok z pkt 5), za który wymierzono

karę jednostkową 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na ciąg ten składało się wiele popełnionych przez skazanego przestępstw, o podobnym charakterze do czynu opisanego w pkt 4 wyroku łącznego, co daje podstawy by sądzić, że to przestępstwo sążone w tym postępowaniu nie spowodowałoby w istotny sposób zmiany wymiaru kary za ten ciąg. Wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną, polegającą na oznaczaniu kary odpowiednio do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami i służy rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich skazany się dopuścił. Sąd wymierzając karę łączną uwzględnił także to, że jedna z kar podlegających łączeniu była karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i na chwilę obecną brak było przesłanek nakazujących zarządzenie jej wykonania w odrębnym postępowaniu. Na taki wymiar kary miała również wpływ opinia, jaką skazany posiada w jednostce penitencjarnej, a jest to opinia przeciętna. W ocenie Sądu kara łączna tak ukształtowana jest wystarczająca, a jednocześnie konieczna dla osiągnięcia zakładanych wobec skazanego celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Z uwagi na to, że w sprawach, w których łączeniu podlegały kary grzywny, skazany był pozbawiony wolności, okres ten należało zaliczyć na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada 2 dziennym stawkom grzywny. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawach podlegających łączeniu.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Nie było natomiast podstaw do objęcia węzłem kary łącznej w wyroku łącznym kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 2707/10 (pkt 1 części wstępnej wyroku), o co wnioskował skazany. Przestępstwa, za które B. B. został skazany kolejnymi wyrokami, zostały popełnione po dacie wydania wyroku tj. po dniu 21.01.2011r. Stąd też Sąd, w oparciu o treść art. 572 kpk, umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku opisanego w pkt 1 części wstępnej. W pkt V części dyspozytywnej wyroku łącznego Sąd zawarł natomiast stwierdzenie, że umarza postępowania także co do wyroku wskazanego w pkt 7 części wstępnej. Jest to oczywisty błąd, który pojawił się na etapie redagowania wyroku łącznego i który został dostrzeżony przez Sąd bezpośrednio po ogłoszeniu wyroku. Na błąd ten Sąd wskazał w ustnych motywach rozstrzygnięcia, wskazując, że zapis co do umorzenia postępowania odnośnie wyroku z pkt 7 części wstępnej jest nieprawidłowy, błędny, a kara orzeczona tym wyrokiem została objęta karą łączną pozbawienia wolności. Świadczy o tym nie tylko treść pkt II części dyspozytywnej wyroku łącznego ale także jednoznacznie podstawa prawna tam przytoczona - art. 89 § 1a kk. Przepis ten ma zastosowanie wówczas, gdy Sąd orzeka w wyroku łącznym karę łączną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przy łączeniu kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a jedyną karą wskazaną w wyroku łącznym orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na datę wydawania wyroku łącznego, była kara wymierzona wyrokiem wskazanym w pkt 7 części dyspozytywnej.

W oparciu o art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego skazanemu obrońcy z urzędu kwotę 120 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku obrońcy i stwierdzenia, że koszty obrony nie zostały na rzecz obrońcy uiszczone. Sąd zasądził także na rzecz obrońcy skazanego należny od tej kwoty podatek od towarów i usług, zgodnie z § 2 ust. 3 w/w rozporządzenia.

Sąd odstąpił od obciążania skazanego kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego, bowiem skazany przebywa w jednostce penitencjarnej, nie jest zatrudniony odpłatnie, a więc uiszczenie tych kosztów przez skazanego byłoby dla niego zbyt uciążliwe, jeśli wręcz nie niemożliwe. Zaistniały w sprawie przesłanki wskazane w art. 624 § 1 k.p.k.